

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. D.**, t. č. ve Vazební věznici Ostrava, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2016, **o invalidní důchod**,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2016, č. j. X, kterým byly jeho námitky zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-22.6.2016 – 425/X ze dne 22.6.2016, jímž byl žalobci odňat invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že v posouzení jeho zdravotního stavu nebyly zohledněny jeho zdravotní potíže týkající se snížené hybnosti pravé horní končetiny, především z důvodu nemožnosti zapojení této končetiny do manuální práce, snížené zručnosti atd. Konstatoval, že jeho zdravotní stav

musí být posuzován v komplexním režimu zdravotních potíží. Uvedl, že pokud se má živit manuální prací, pak právě potíže na pravé horní končetině, která je končetinou dominantní, zcela nepochybně způsobují ztrátu pracovní schopnosti ve vyšším rozsahu. Žalobce rovněž namítal, že nebyl před posouzením zdravotního stavu žádným způsobem vyšetřen, a to ani praktickým lékařem MUDr. W., ani vězeňským psychiatrem MUDr. S. nebo MUDr. T., proto byla veškerá jeho posouzení provedena pouze administrativně a je vůči němu postupováno diskriminačně jako s osobou ve výkonu trestu, která má velmi omezená práva. Žalobce navrhl vyšetření zdravotního stavu znaleckým způsobem bez možnosti zásahu vězeňských lékařů.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 9.8.2016, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Za takto zjištěného skutkového stavu nadále trvala na svém rozhodnutí.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.6.2016, č. j. R-22.6.2016 – 425/X byl žalobci podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“), odňat od 16.7.2016 invalidní důchod. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 14.4.2016 již žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 14.4.2016 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., pol. 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nezměnila.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.6.2016 podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24.8.2016 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-22.6.2016 – 425/X ze dne 22.6.2016 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem LPS ČSSZ dne 9.8.2016, v jehož posudkovém závěru je uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je závislost na pervitinu, intoxikační a toxické psychotické poruchy. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., pol. 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovil posudkový lékař míru poklesu pracovní schopnosti 10 %. Posudkový lékař uvedl, že ostatní onemocnění v podobě reziduálních diskrétních poruch pohyblivosti v zápěstí pravé horní končetiny jsou posudkově nevýznamná. Dále uvedl, že zdravotní stav žalobce je možno považovat za stabilizovaný a neodpovídá položce vyšší 2b, neboť aktuálně nejví duševní onemocnění schizofrenního okruhu. Závěrem je v posudku uvedeno, že posudkový lékař OSSZ vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu

se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. a posudek ze dne 14.4.2016 lze potvrdit. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudkový lékař vycházel při vypracování posudku.

Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.4.2017, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 24.8.2016 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace Vazební věznice Ostrava a z nálezu jejího ošetřujícího lékaře MUDr. W. z 22.3.2016, z nálezu psychiatra MUDr. S. z 25.3.2015, z nálezů traumatologické ambulance MUDr. V. z 10.10.2014, 11.11.2014 a 19.3.2015, MUDr. N. z 6.6.2016 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislost na pervitinu, intoxikační a toxické psychotické poruchy – jedná se o stabilizační fázi léčby závislosti, s konsolidací sociálních a pracovních problémů, stavy bez funkčně závažného poškození funkce orgánů a systémů. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., pol. 2a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nezměnila. V posudku je dále uvedeno, že dle psychiatra žalobce absentuje od drog, netrpí aktuálně psychotickým onemocněním a jeho zdravotní postižení odpovídá výše přijatému poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise MPSV se ztotožnila se závěrem lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ, že pokles pracovní schopnosti činí 10 %. Uvedla, že stav po polytraumatu z 17.8.2014 je již řádně doléčen a žalobce nemá pohybové omezení stran hybnosti horních ani dolních končetin. K námitce žalobce uvedené v žalobě, že jeho zdravotní stav byl nesprávně a neúplně posouzen, posudková komise uvedla, že byl vyšetřen dne 6.6.2016 na traumatologické ambulanci se závěrem, že omezení hybnosti pravého zápěstí není významného charakteru, levá dolní končetina je schopna plné zátěže a výsledky vyšetřovacích metod jsou rovněž příznivé. Uvedla, že žalobce je schopen manuální práce, stav po polytraumatu je možné považovat z medicínského hlediska za doléčený a nezakládá sám o sobě dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je u žalobce dán závislostí na psychoaktivních látkách. Konstatovala, že žalobce byl rovněž vyšetřen jak vězeňským lékařem, tak i psychiatrem MUDr. S.

K závěrům PK MPSV ČR v Ostravě žalobce namítal, že naposledy byl vyšetřen v březnu roku 2016, kdy už byl ve vazbě. Vyšetření nebyla řádná, byla pouze formální. Popřel, že by byl vyšetřen MUDr. S. v březnu 2015 a MUDr. W. v březnu 2016, jak je uvedeno v posudku PK MPSV, tvrzení v posudku jsou zcela vágní a posouzení zdravotního stavu bylo provedeno pouze administrativně, bez jeho vyšetření. Vyšetření v traumatologické ambulanci v červnu 2016 ve Fakultní nemocnici v Ostravě trvalo jen 10 minut a nebylo zaměřeno na psychiatrickou stránku. Žalobce navrhl vypracování srovnávacího posudku, který by měl vycházet z objektivního vyšetření lékařem psychiatrem i neurologem.

S ohledem na námitky žalobce, vyžádal si soud srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Brně. V posudku ze dne 12.10.2017 se konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 24.8.2016 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze spisů OSSZ Ostrava a ČSSZ Ostrava včetně záznamů o jednáních a lékařských nálezů, z nálezů traumatologického centra Fakultní nemocnice Ostrava z 10.10.2014, 11.11.2014, 19.3.2015 a 6.6.2016, z lékařského nálezu praktického lékaře Vazební věznice Ostrava MUDr. W. z 22.3.2016, z psychiatrického vyšetření MUDr. S. z 25.3.2015 a z lékařských nálezů z předešlých řízení ve spise OSSZ. Sociální pracovník Vazební věznice Ostrava žalobce z jednání Posudkové komise MPSV v Brně omluvil a uvedl, že žalobce nemá žádné nové nálezy a k lékařům nedochází. Posudková komise proto rozhodla v nepřítomnosti žalobce na základě podkladové dokumentace. V posudkovém závěru je uvedeno, že Posudková komise MPSV v Brně stanovila stejně jako Posudková komise MPSV v Ostravě i posudkoví lékaři OSSZ a ČSSZ rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce závislost na pervitinu dle kapitoly V, pol. 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro škodlivé užívání nebo stabilizační či udržovací fázi léčby závislosti, s konsolidací sociálních a pracovních problémů, se stavem bez funkčně závažného poškození funkce orgánů a systémů, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Dle posudkové komise nebyly u žalobce prokázány skutečnosti, které by byly objektivním podkladem pro vyšší míru poklesu pracovní schopnosti, jako je stav s těžkým poškozením myšlení a chování, s těžkým poškozením funkce orgánů a systémů, poskytování ústavní péče za účelem léčení dle kapitoly V, pol. 2b, či stav provázený těžkou deteriorací osobnosti, demencí či ztrátou zodpovědnosti dle položky 2c téže kapitoly. V posudku je uvedeno, že stav po polytraumatu je z medicínského hlediska doléčený a nezakládá sám o sobě příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který je u posuzovaného dán závislostí na psychoaktivních látkách. Reziduální lehké omezení funkce pravého zápěstí nehodnotila posudková komise jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť pokud by jej přesto hodnotila, odpovídal by tento stav kapitole XV, odd. B, pol. 4a, s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %, tedy posudkově nevýznamné a nedosahující stupně invalidity.

Ke srovnávacímu posudku žalobce neměl žádné námitky.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb.,

ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byla vedle posudkového lékaře i lékařka z oboru psychiatrie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce. S ohledem na námitky žalobce, vyžádal si soud srovnávací posudek od Posudkové komise MPSV ČR v Brně. Tento posudek byl také vypracován v řádném složení a se všemi zákonnými náležitostmi. V Posudkové komisi MPSV ČR v Brně zasedali kromě posudkového lékaře i lékaři se specializací v oboru ortopedie a psychiatrie. Posudková komise MPSV ČR v Brně i Posudková komise MPSV ČR v Ostravě shodně shledaly, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kap. V., položka 2a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rovněž došly ke stejnému závěru, a to že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěry těchto posudků, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 10 % a není tedy invalidním v žádném stupni invalidity.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce nedošlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti v míře zakládající invaliditu, soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.11.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**